

Canicross

První a třetí místo v kategorii žen bylo pro naše účastnice velkým úspěchem

CANICROSSOVÝ ZÁVOD –Trophee 4 pat Cross des Montagnes 2004

Zabalit nejnужnější, nezapomenout na postroje a hlavně na psy. A jedeme. Rok utekl jako voda a my vyrážíme na nám již dobře známý závod 4 pat Cross des Montagnes v Savojských Alpách ve Francii.

Je to canicrossový závod, který je extrémně náročný nejen svým stoupáním, kde si pod kopcem říkáte, to se nedá ani vyjít, natož vyběhnout. Náročné a nebezpečné jsou i seběhy, kde se projeví, nakolik je váš pes ovladatelný. Svou náročnost závod ukáže i ve své délce a četnosti etap, během 9 dnů se odběhá 13 až 15 etap.

Tentokrát je však Montagna pouze víkendové klání, neboť absence hlavního sponzora je znát. Snad i proto je naše výprava tak málo početná. O to více je však veselá.

Dorazily jsme den před první etapou, abychom se trochu aklimatizovaly, po-

rozhlédly po horách a samozřejmě také po soupeřích. Vlastně hlavně po soupeřících.

Začíná se noční etapou v malém lyžařském středisku Combelouviere. Noční zřejmě proto, aby startovní pole prořídlo, neboť druhý den jsem viděla nejednoho závodníka se zavázaným kotníkem či kolenem. Startuje se po dvojicích s minutovými intervaly do prudké sjezdovky, dále úzkou klikatou cestičkou lesem a konečně po třech kilometrech přijde klesání prudkými serpentínami. V jedné z nich asi patnáct závodníků odbočuje špatným směrem, mezi nimi bohužel i Martina, a tak mají o kopeček navíc a ztrátu drahocenných vteřin. Pak už jen jeden prudký výběh, kilometrový seběh a zpět přes sjezdovku do cíle. Hurá!

Druhá etapa se běží v opačném směru než noční. Start je hromadný, tak se tiskneme s ostatními 50 nedočkavci na startovní čáře, psi jsou natěšení, štěkají a při odpočítávání posledních vteřin se opírají do postrojů. Start! Není jednoduché udržet správný směr, rychlost v takovém počtu psů a nezamotat se se soupeřem. Mně se to bohužel nedaří, už mám pod sebou cizího psa a nakonec i závodníka.

Rozmotat a běžíme dál. Vepředu si psi trochu nadávají, ale protože první polovina tratě je do kopce, startovní pole se roztrhá a už se běží pěkně, až na to převýšení. Druhá polovina je lesem z kopce, pozor na kotníky, sjezdovka a jsme v cíli druhé etapy. Martiny Dak táhnul tak, až si sedřel kůži na polštářcích. Není to dobré, neboť nás čeká ještě jedna poslední etapa a to nejdelší s nepříjemnými kameny a štěrkem.

Je zajímavé, že u nás se běhají všechny závody na měkkém povrchu, lesní či polní cesty, dbá se o bezpečnost, ale ve Francii se tímto naprosto nezabývají – ostré kameny, prudké seběhy, voda, je to velmi přírodní.

A poslední třetí etapa je přeběh z městečka Valmorell do Combelouviere. Je to nejdelší závod, kolem 7 km. Jelikož panují značná tepla, je potřeba psy dobře zavodnit a namočit, protože téměř celá etapa se běží po slunci. Start probíhá dle výsledků ranní etapy po dvojicích, minutové intervaly. Prvních asi 800 metrů se běží centrem Valmorellu, kde jsou po obou stranách špalíry diváků a fandí, to je krásný zážitek. Na konci městečka se proběhne užší tunel a za ním hurá vzhůru do kopců. Po cestě je ještě připraven bazének pro psy na osvěžení. Poslední dva kilometry lesem z kopce a cíl.

Večer nás čeká vyhlášení, pro nás velmi příjemná záležitost, neboť Martina s Dakem i s jeho tlapkami si vyběhli vítězství a já s Aimou třetí místo. V mužské kategorii zvítězil neporazitelný Alain Liotard.

Je škoda, že letošní Montagna byla jen víkendová, ale věřím, že příští rok organizátoři najdou sponzory pro tak pěkný a náročný závod, abychom mohli zase porovnat síly s našimi soupeři ze zahraničí. Děkujeme všem, kdo na nás mysleli, abychom se neztratily po cestě, a také těm, kdo nám drželi palce.

Ivana Mrázová

Výsledky:

MUŽI	PES	CELKOVÝ ČAS
1. Liotard Alain	ohař	0:51:48
2. Vernimont Damien	ohař	0:55:05
3. Bodin Norbert	ohař	0:55:41
ŽENY		
1. Štěpánková Martina	am. pitbulteriér Dak	1:05:14
2. Marcoult Séverine	ohař	1:07:50
3. Mrázová Ivana	beauceron Aima	1:11:11

Ivana Mrázová s Aimou a Martina Štěpánková s Dakem